

14. Evrópuráðstefna AA samtakanna
Frankfurt, Þýskalandi 19.- 21. október 2007.

Framtíð okkar og ábyrgð.

Höfuðtilgangur Evrópuráðstefnunnar er sá sami og tilgangur alheimsráðstefnunnar, þ.e. að flytja boðskap samtakanna til alkóhólista sem enn þjást, hvar sem þeir eru og hvaða tungumál sem þeir tala. Evrópufundurinn leitast við að safna saman reynslu, þekkingu, styrk og von, frá þátttakendum til að bera boðskapinn áfram. Lögð er áhersla á að efla skilning og þekkingu á tengsl milli landa og hvað skilvirkni í þjónustu er þýðingarmikil.

Undirritaður fór einn á þessa ráðstefnu, þar sem eldri fulltrúar höfðu dregið sig í hlé og því mætti ég sem fulltrúi í fyrsta skipti. Ráðstefnan hófst um hádegi á föstudag með kynningu og móttöku, þar sem fulltrúar fengu tækifæri til að kynna sig og kynnast hver öðrum. Setningarávarpið var flutt af oddamanni Evrópufundarins, Inge De Ruyter frá Hollandi. Í setningarávarpinu talaði hún um tilgang og viðfangsefni fundarins, framtíð okkar og ábyrgð. Henni var tíðrætt um hvatningu við að flytja boðskap AA-samtakanna og sagði það á okkar ábyrgð að enn eigi eftir að koma boðskapnum til þeirra sem enn þjást.

Hún skipti ábyrgðinni og þjónustunni niður í þrjá flokka:

Í fyrsta lagi í smærri hópum og á fundum þar sem við tókum ábyrgð á þjónustu eins og að halda utan um kaffisjóð, taka á móti nýliðum og þess háttar.

Í öðru lagi, á landsvísu, þar sem við getum verið meðlimir í nefndum og ráðum, tekið þátt í tólfta spors verkefnum, unnið að verkefnum fyrir landsþjónustu eða átt sæti í landsþjónustu og fl.

Í þriðja lagi, að breiða boðskapinn út milli landa, vinna með öðrum löndum að uppbyggingu AA, með þátttöku í Evrópu-ráðstefnu eða Alheimsráðstefnu. Í samantekt sinni tengdi hún mjög saman ábyrgð og þjónustu og sagði að við værum ábyrg fyrir þeirri vinnu í AA sem ekki væri búið að vinna til að halda AA á lífi.

Eftir stutt ávarp frá Ann Napier, frá Alþjóðaskrifstofunni í Bretlandi, fór fram nafnakall og stutt kynning, þar sem fulltrúar kynntu sig og gerðu grein fyrir sér.

Skýrsla Alþjóðaráðstefnunnar, sem fram fór í Dublin, Malahide, Írlandi, í október 2006 var flutt af Bodil Lund frá Svíþjóð. Þessi skýrsla hefur verið kynnt og flutt af Hjördísi Hilmarsdóttur öðrum fulltrúa Íslands af þeirri ráðstefnu og liggur frammi.

Næst flutti Julio Espallat ávarp frá Alþjóðaskrifstofu AA-samtakanna. Honum var tíðrætt um þriðju erfðavenjuna (til þess að gerast AA félagi, þarf aðeins eitt, löngun til að hætta að drekka). Julio kom inn á að þjónusta og ábyrgð tengist bata og hvernig hans reynsla af þjónustu tengist edrúmennsku og bata, AA virkar fyrir þá sem vinna fyrir AA.

Hann sagði: erum við orðin svo stöðnuð að við leitum ekki nýrra leiða til að víkka félagsskap AA, hvar svo sem hann er? Þegar við horfum til framtíðar ættum við að vera sveigjanleg án þess að verða það

eftirgefanleg að aðferðir okkar og arfleidd glattist. Við ættum að viðhalda stöðugleika án þetta að verða svo stíf að við getum ekki aðlagast breytingum til að ná til alkólista sem þjást. Við ættum að halda áfram að leita leiða og samvinnu við fagaðila um alkóhólisma án þess að gefa eftir tilgang og upplag samtakanna. Við ættum að halda áfram við að finna nýjar leiðir til að kynna AA-samtökin, hvað við gerum og hvað við stöndum fyrir. Við verðum að íhuga hugsanir okkar og nýjar hugmyndir eins og fyrirrennarar okkar gerðu.

Hann benti einnig á að framtíð AA er í mínum höndum eins og þínum sem og öllum í AA hvaðanæva í heiminum. Hvernig framtíð sjáum við fyrir okkur, er hún á okkar ábyrgð? Einnig sagði hann: uppskriftnin sem hefur virkað í fortíðinni „finndu þann sem er þurfandi fyrir hjálp og hjálpaðu“, þetta markmið og sýn gæti borið okkur inn í komandi framtíð.

Eftir kvöldmat á föstudeginum voru fluttar skýrslur allra þátttökupjóðanna, almennt er uppgangur í flestum löndum, en allvíða er AA á brauðfótum í Evrópu og dæmi eru um að mikið vanti upp á að AA hafi skotið það föstum rötum að það geti kallast starfhæf samtök. Enn eru dæmi um lönd í Evrópu sem ekki hafa starfandi AA samtök. Áberandi var hvað mikill munur er orðinn á löndum þar sem AA hefur starfað lengi og þar sem samtökin eru ung, hvað varðar viðfangsefni. Að undanskildum fulltrúa Rússa, sem var mjög ósátt við flesta hluti, þá voru þáttakendur og skýrslur þjóða vel fluttar, skýrar og í anda einingu og bata. Kvöldið endaði með sameiginlegri bæn rétt fyrir miðnætti.

Sjá skýrslu þjóða á netinu: (væntanlegt á heimasíðuna okkar)

Á laugardegi störfuðu vinnuhópar, sem voru alls sex. Undirritaður var í hóp sem tók fyrir Agenda / Policy / Admissions / Finance Committee. Þar kom meðal annars fram að töluvert mikið af þjóðum hefur ekki enn komið sér upp uppbyggingu AA og geta því ekki tekið þátt í Evrópuráðstefnu AA samtakanna. Ræddar voru tillögur þess efnis hvort hægt væri að nota þá peninga sem til eru á vegum Evrópu samtaka AA, til að hjálpa til við að koma á AA skipulagi í þessum löndum og/eða þjóða fulltrúum þessara landa sem áheyrnarfulltrúum á komandi ráðstefnur. Einnig kom fram hugmynd um að ráða sérstakann tengslafulltrúa til kynningastarfs í þessum löndum. Peningamál eru eilífðar viðfangsefni í flestum löndum og miklar vangaveltur voru um hvernig best væri að greiða kostnað fulltrúa landanna á Evrópuráðstefnuna. Nefndin hafði til umfjöllunar tilnefningar um umræðuefni fyrir 15. Evrópuráðstefnuna og fyrir valinu varð:

Edrúmennska hefur engin landamæri.

Undirritaður var einnig í öðrum vinnuhóp, sem tók fyrir Developing Unity in the Service Structure. Meginviðfangsefnið var að mikið af hópum kallar sig AA, þó þeir noti ekki AA prógrammið, þeir nota ekki arfleidarnar þrjár og framlag frá þeim til samtakanna er ekkert, samt sem áður eru þeir skráðir sem AA fundir eða AA hópar. Spurt er, á að leyfa þeim að kalla sig AA og hvernig tökum við á þannig málum. Óhemjumikið var af allskonar dæmum um þetta, í Tyrklandi eru fjölmennir hópar sem kalla sig AAA og víða í Evrópu eru til dæmi af eignarhaldi á fundum, heftingu á tjáningu og öllu mögulegu slíku. Helstu lausnir sem virðast ganga best, er að ganga á undan með gott fordæmi, bjóða upplýsingar og leiðbeiningar, leiða með útskýringum og þolinmæði væri besta leiðin til að eiga við svona hópa, flestir höfðu þá skoðun að þess konar hópar entust sjaldnast lengi.

Í opnum umræðum kom meðal annars fram, frá fulltrúum Íra og Breta, að peningar sem komnir eru í pott á AA fundi, eru eign AA samtakanna, töluverðar umræður voru um hvernig eigi að túlka þessa hluti. Almennt séð eru flestir þeirra skoðunar að þetta sé ríkjandi viðhorf þó svo að margir kannist við að ráðstöfun á peningum sé ábótavant.

Hvað varðar niðurstöður og viðfangsefni annarra umræðuhópa, vitna ég í meðfylgjandi gögn.

Á laugardagskvöldinu voru kynningar, þar sem fulltrúum gafst kostur á að deila vinnu sinni og reynslu í AA og fyrir sitt land með öðrum, bæði var um fyrirfram ákveðnar kynningar eins og frá fulltrúum Belgíu og Litháen, sem og hverjum þeim sem eitthvað lá á hjarta. Ég verð að segja fyrir mitt leyti, eftir að hafa tekið þátt í svipaðri dagskrá á Alheimsráðstefnu AA samtakanna og svo á Evrópuráðstefnunni í Frankfurt, þykir mér þetta afar góð leið til að ná fram einingu og samkennd meðal AA félaga.

Dagskrá sunnudags, fór í að klára úrvinnslu vinnuhópa, kjósa í nefndir og störf næstu ráðstefnu. Framkvæmdastjóri GSO í New York, Greg Muth flutti lokaávarp ráðstefnunar, eins og hans er von og vísan þá var ávarpið fullt af hvatningu og þakklæti til fulltrúa og ósk um kærleiksrík störf í þágu AA.

Kosning oddamanns til Evrópuráðs AA fór þannig að danski fulltrúinn, Ib Baden Jensen varð fyrir valinu, eftir að hafa haft betur í kosningu við sænska og belgíska fulltrúa um sætið.

15. Evrópuþing AA samtakanna verður haldið í Frankfurt, 2009, fulltrúar í undirbúningsnefnd fyrir ráðstefnuna hittast í ágúst 2009, til að ljúka undirbúningi þingsins. Pólski fulltrúinn, Jacek Chmielewski, var valinn til að flytja fundargerð Evrópuráðstefnunnar á Alheimsráðstefnu AA samtakanna í New York.

Inge De Ruiter sleit ráðstefnunni um hádegi á sunnudag, með hinni sameiginlegu bæn.

K. E.